

Ylösousemus luo uskoa elämään

Kristillisen uskon ytimessä on ylösousemus. Se on pääsiäisen sanoma. Kristus nousi kuolleista, jotta mekin pääsisimme siitä osallisiksi: *Jumala on herättänyt kuolleista Herran ja on voimallaan herättävä meidätkin* (1 Kor. 6:14).

Meille on annettu suuri lupaus tulevasta elämästä. Usko ylösousemukseen ei kuitenkaan kurota vain kuoleman rajan ylitse, vaan sillä on merkitystä tässä ajassa. Ylösousemus on lahjamme nyt.

Usko siihen, ettei kaiken tarvitse päättyä kuolemaan, antaa uskoa myös elämään.

Maailmassa ei oikeus aina voita. Joskus tuntuu, että Jumalakin on kummallisen hiljaa. Mutta toivo siitä, että kerran oikeus toteutuu, kerran täydellinen ilo ja vapaus, antaa uskoa elämään. Ylösousemus luo toivon, jolla kestämmme maailman kärsimyksissä ja epävarmuudessa. Paha ei voita. Kuolemallakaan ei ole viimeistä sanaa, se kuuluu Herralle: *Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä* (Job 19:25).

Ylösousemususko alkoi aamuhämärässä haudalta. Se sai alkunsa surusta ja menetyksestä – kaikki toivo tuntui menneen! Mutta Jumalalle se oli uuden alku. Hän herätti hädän keskelle toivon. Kriisistä nousi elämää.

Olemme kaikki huolissamme yhteiskunnan ja maailman kehityksestä, siitähän miten luomakunta kestää kulutuksemme. Osalla meistä on taakkoja arjessaan yli tarpeiden. Vaikka huolet eivät häviä napin painalluksella, se rohkaisee, että ylösoussut Jeesus on kanssamme. Hän on voittanut pimeyden ja kantaa meidätkin sen läpi: *Sinulle ei pimeys ole pimeää, vaan yö on sinulle kuin päivänpaiste, pimeys kuin kirkas valo* (Ps. 139:12).

Kristus nousi kuolleista – totisesti nousi!

-Panu Partanen